

ת"פ 19054/01/19 - מדינת ישראל נגד אבי חנניאייב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19054-01-19 מדינת ישראל נ' חנניאייב

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	אבי חנניאייב
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד עומיר מריד
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 31.10.2018 בשעה 20:40 לערך ברח' תורה מציון בירושלים, החזיק הנאשם בסכין מחוץ לביתו או חצריו.

מהלך הדיון

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, שבו הוסכם על הצדדים, על הטלת עונש של 6 שבועות מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. לפיכך, נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות. זה הגיש את חוות דעתו ממנה עולה, כי בשל מידע מודיעיני שלילי על הנאשם הקיים בשב"ס, פנה הממונה למשטרת ישראל לקבלת חוות דעת מודיעינית ממנה, אך טרם נענה, ובשל כך, לא יכול היה הממונה להשלים את חוות דעתו.

בדיון היום הצעתי לנאשם להמתין לחווה"ד המשלימה ו/או לשלוח אותו אל שירות המבחן, אך לדבריו, בשל עברו הפלילי, והקושי לשכנע את הגורמים הנ"ל כי זנח את דרך הפשע מזה שנים רבות, אין טעם בדבר, והוא ביקש לסיים את ההליך שלפניי היום.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-3 חודשי מאסר בפועל לנוכח טיב העבירה ועברו הפלילי של הנאשם.

מאידך, הסניגור היפנה לדברי הנאשם, בת-זוגו והמסמכים שהגיש, המלמדים על כך שזנח את דרך הפשיעה, והוא נוטל אחריות מלאה למשפחתו, ולבנו בעל הצרכים המיוחדים, ועל כך הובאו אסמכתאות. לכן סבר הסניגור, כי יש לסיים את ההליך בעונש מותנה וענישה כלכלית.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור והסדר הציבורי. בית המשפט הכיר בתופעה של החזקת סכין כתופעה מסוכנת המקדמת אלימות ותוצאותיה קשות ביותר.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: על-פניו מנסיבות ביצוע העבירה, אין מדובר בעבירה מתוכננת, שכן כתובתו של הנאשם היא ברח' תורה מציון, והוא נתפס לא רחוק מביתו. על-כן הסברו, כי שכח את הסכין, לא נסתר, הגם שהודה בהחזקת הסכין ואמר שמדובר בטעות; הנאשם אחראי למעשים, אם כי יש בסיס לטענה כי הדבר היה בהיסח הדעת ולא דווקא בכוונת מכוון; הנזק הפוטנציאלי לשלום הגוף הוא רב, אך הנסיבות כאן אינן מצביעות על כיוון זה; הנאשם צריך היה להימנע מהמעשה.

מדיניות הענישה הנוהגת - לרוב, הפסיקה מחייבת שליחה למאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, אם כי תיקים הסתיימו גם בענישה מותנית ובשל"ץ. ברע"פ 4200/12 אבו זניד נ' מ"י (מיום 27.6.2012) הסתיים תיק ללא הרשעה; בעפ"ג (מרכז) 54615-02-13 סטרובינץ נ' מ"י (מיום 18.4.2013) נקבע מתחם שבין 3 ל-12 חודשים; ברע"פ 1949/15 תקרורי נ' מ"י (מיום 2.4.2015) הסתיים תיק ב-180 שעות של"ץ עם הרשעה והתחייבות; ברע"פ 3676/15 מחאג'נה נ' מ"י (מיום 8.6.2015) נקבע מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר לגבי נאשם שהכניס סכין לכלא. ברע"פ 2012/16 רחאל נ' מ"י (מיום 13.3.2016) אושר מתחם ענישה המתחיל ממאסר על-תנאי - עד 10 ח

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40'א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בעל עבר פלילי לא פשוט בעיקר בעבירות אלימות, לרבות החזקת סכין והוא ריצה עונשי מאסר. אלא שעברו הפלילי מסתיים בשנת 2011 (עבירה אחרונה שבגינה הורשע בראשית שנת 2012). מבחינה זו, עברו הפלילי פועל לחובתו ולזכותו, שכן הוא מעיד על כך שהנאשם חדל מדרך הפשע, ואכן יש סימוכין לדבריו שעלה על דרך המלך, ואף נוטל אחריות למשפחתו. מדובר בנאשם בשנות

השלושים לחייו, יש לו 3 ילדים, האחרון, בן הזקונים, סובל מעיכוב התפתחותי וזקוק לטיפול משמעותי. ממכתב עמותת אלון בה מטופל בנו של הנאשם עולה, כי הנאשם מהווה דמות משמעותית עבור הילד והוא מטפל בו באופן הדוק. על כך גם העידה לפניי בת-זוגו. יוצא אפוא, כי שליחתו של הנאשם למאסר ממש, תפגע בראש ובראשונה בבני משפחתו ובמיוחד בבנו הקטין הזקוק לו, כפי שהוכח כנדרש לפי תיקון 113. הנאשם נטל אחריות למעשים והסביר את נסיבותיהם. שוכנעתי מדברי הנאשם, כי הוא אכן מחוייב לטפל בבני משפחתו וילדיו ואכן עלה על דרך המלך, מה גם שנתמך כאן ע"י בת זוגו, הגם שהם חיים בנפרד, אך דואגים במשותף לילדם המשותף.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות ובמיוחד הנסיבות האישיות שהוכחו לפניי, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולאזן היעדר שליחתו לכלא, ברכיב כספי משמעותי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע בתוך 3 שנים מהיום;
- ב. קנס בסך 5,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.9.2019, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים בכל 1 בחודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי בצרוף ריבית פיגורים והצמדה;
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה של החזקת סכין במשך שנתיים מהיום או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת הסכין.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, במעמד הצדדים.